

РЕШЕНИЕ

№ 3070

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1842** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез упълномощения представител адв. Е. П., срещу решение № 1818-И/15.02.2022 г. на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол /АППК/, с което е отказан достъп до информация, поискана със заявление с вх.№ 26-00-100/01.02.2022 г. С жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорения акт. Иска се отмяната му.

В проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който в същото и в представени писмени бележки развива допълнителни съображения за незаконосъобразност на постановения отказ. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол, чрез процесуалния си представител юрк. И. С., в писмен отговор и в съдебно заседание твърди недопустимост на жалбата в частта ѝ, насочена срещу т.1.3. от оспорения административен акт, с който е предоставен достъп до исканата обществена информация. В останалата част оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Иска да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх.№ 26-00-100/01.02.2022 г. до АППК [фирма] е поискало достъп до следната информация: Протоколни решения на Изпълнителния съвет на АППК и Протоколни решения на Надзорния съвет на АППК, касаещи взаимоотношенията на Агенцията, [фирма] и [фирма]; внесените доклади до Изпълнителния съвет на Агенцията от Дирекция „Правна” на АППК, касаещи горепосочените /във връзка с чл.73 и чл.74 от ЗЗД/ за периода от 01.06.2021 г. до настоящия момент; разменената кореспонденция с ЧСИ С. Я. рег.№ 844 – район на действие СГС, относно изпълнително дело № 20218440400270. Информацията е поискана като копие на хартиен носител. В жалбата пред съда се уточнява, че [фирма] е погасило задълженията на [фирма] /бивше „В. К. С.“/, което имало неуредени финансови отношения с АППК /бивша АПСК/ по начислени неустойки по приватизационен договор, във връзка с които били образувани изпълнителни дела. Към момента на подаване на жалбата, като продължавани действия от предходни изпълнителни дела, било образувано изп. дело № 20218440400270 при ЧСИ Ст. Я. с рег.№ 844 – район на действие СГС. Подаденото заявление за достъп до обществена информация било подадено именно във връзка с възникнали с ЧСИ Я. спорове по повод посоченото изпълнително дело.

С обжалваното решение №1818-И/15.02.2022 г. изпълнителният директор на АППК предоставил частичен достъп до исканата обществена информация, като по т.1.1 от решението е отказал предоставянето на достъп до информация чрез предоставяне на копия на кореспонденцията по изпълнително дело № 20218440400270 по описа на ЧСИ С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС, тъй като същата не представлявала обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 и ал.3 от ЗДОИ. С т.1.2. от оспореното решение на основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ е отказан достъп до информация чрез предоставяне на копия на докладите на Дирекция „Правна”, касаеща взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма] /в ликвидация/. С т.1.3. от решението административният орган е предоставил достъп до обществена информация чрез предоставяне на копия на решенията на Изпълнителния съвет на АППК и решенията на Надзорния съвет на АППК, касаещи взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма] /в ликвидация/ за периода от 01.06.2021 г. до момента на издаване на обжалвания акт. З. е уведомен за оспореното решение на 17.02.2022 г. На същата дата е получил и писмото, с което изрично му е съобщен начинът, по който може да получи копия от протоколни решения на Изпълнителния съвет на АППК и Протоколни решения на Надзорния съвет на АППК, касаещи взаимоотношенията на Агенцията, [фирма] и [фирма], срокът и сумата, която следва да заплати за разходите по предоставянето на исканата обществена информация. В указания срок представител на жалбоподателя не се е явил, за да му бъде предоставена информацията по т.1.3. от решение № 1818-И/15.02.2022 г. на изпълнителния директор на АППК.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е недопустима в частта ѝ насочена срещу т.1.3. от оспорения акт, доколкото с посочената точка на жалбоподателя е предоставен достъп до информация относно протоколните решения на Изпълнителния съвет и на Надзорния съвет на АППК, касаещи взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма], така както същата е поискана със заявлението. Поради това за него липсва правен интерес от атакуване на т.1.3. от решението, доколкото с нея е удовлетворено искането му по тази част от

заявлението. В тази връзка неоснователно се явява възражението в жалбата, че постановеният от органа отказ е пълен, а не частичен, тъй като не отговарял на дефиницията за частичен достъп по смисъла на ЗДОИ. Сочената от жалбоподателя дефиниция по чл.37, ал.2 от ЗДОИ касае предоставянето на достъп до класифицирана информация и достъп до информация, засягаща интересите на трето лице, което изрично е отказало предоставянето ѝ. По отношение на тези хипотези законът дава възможност информацията, до която се иска достъп, да бъде разкрита, като се заличи само тази част от нея, достъпът до която е ограничен. В случая обаче става дума за частичен отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация по всички точки от заявлението, а не за частичен достъп до информация по смисъла на чл.37, ал.2 от ЗДОИ. Поради това на основание чл.159, т.4 от АПК в тази част жалбата като недопустима следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

В останалата част жалбата като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличие на правен интерес от оспорване на решение № 1818-И/15.02.2022 г. на изпълнителния директор на АППК в частта му по т.1.1. и т.1.2., е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Задължените да предоставят обществена информация субекти са посочени в чл.3 от ЗДОИ, а субектите на правото на достъп до информация са посочени в чл.4 от същия закон. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на § 1, т.4 ДР на ЗДОИ. Съгласно чл.11 от Закона за публичните предприятия /ЗПП/, Агенцията за публичните предприятия и контрол изпълнява функциите на звено, което осъществява координацията на държавната политика по отношение на публичните предприятия, наблюдава и докладва на Министерския съвет за нейното изпълнение. Разпоредбата на чл.11, ал.2 от ЗПП предвижда, че изпълнителният директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол се отчита пред Министерския съвет и работи под надзора на министър-председателя или на определен от него заместник министър-председател. Поради това, изпълнителният директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол се явява задължен субект по чл.3, ал.2 от ЗДОИ и съответно компетентен да постанови оспорения административен акт орган.

Неоснователно е възражението за неспазена форма на акта, в частност за липса на мотиви на постановения отказ. Решението е издадено в писмена форма и съдържа изискуемите в чл.34, ал.1 от ЗДОИ реквизити. Действително, в частта му по т.1.2. като основание за постановения отказ е записано само правното основание на чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Съгласно посочения текст основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2. Според чл.13, ал.2 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. По силата на ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС фактическото

основание на акта може да се съдържа в друг акт, съставен в хода на процедурата по издаване на административния акт, към който последният изрично препраща. В случая с решение № 1818И/15.02.2022 г. изпълнителният директор на АППК изрично се е позовал на докладна записка № ДД-35/09.02.2022 г. на директора на Дирекция „Правна”, в която именно се съдържат подробните мотиви за непредоставяне на достъп до исканата информация чрез предоставяне на копия на докладите на Дирекция „Правна”, отнасяща се до взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма] /в ликвидация/. Според докладната записка, исканата информация по т.1.2. от решението е служебна, достъпът до която на основание чл.13, ал.2 от ЗДОИ може да бъде ограничен, ако отговаря на определени посочени във вече цитирания текст изисквания. В случая е прието, че докладите, изготвени от експертите в АППК и предоставени от директорите на дирекции в Изпълнителния или Надзорния съвети по конкретни въпроси от дейността на Агенцията имат несамостоятелен, подготвителен характер и дават възможност на органите ѝ да съставят мнение по конкретните въпроси и да вземат съответното решение. Изрично в докладната записка директорът на Дирекция „Правна” се позовава и на чл.27 от Вътрешните правила за предоставяне на достъп до обществена информация в АППК, който определя като информация, която не е обществена, съдържащата се в доклади и становища, изготвени за Надзорния съвет или за Изпълнителния съвет. Изложеното дотук води до извод, че оспореният акт е мотивиран в достатъчна степен, за да е изпълнено и изискването на чл.38 от ЗДОИ за излагане на фактически и правни основания на отказа за предоставяне на достъп до обществена информация.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяна на акта. Задълженият по смисъла на чл.3 от ЗДОИ субект се е произнесъл в установения в чл.28, ал.1 от същия закон срок. З. е уведомен писмено, като решението му е изпратено с писмо с обратна разписка в съответствие с изискването на чл.39 от ЗДОИ.

По отношение на материалната законосъобразност на решението в частта му по т.1.1., представляваща отказ за предоставяне на достъп чрез предоставяне на копия от кореспонденцията по изпълнително дело № 20218440400270 по описа на ЧСИ С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС, правилно от страна на административния орган е прието, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ. Съгласно този текст „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Разменената кореспонденция между АППК в качеството ѝ на взискател по посоченото изпълнително дело и частния съдебен изпълнител не съдържа информация, която да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на АППК в качеството ѝ на задължен по закона субект. Същата не може да бъде преценена и като свързана с обществения живот в Република България. В случая се касае до частни отношения между Агенцията, в качеството ѝ на взискател, И. Т. 11” Е., в качеството му на длъжник и дружеството-жалбоподател и неговите представители, в качеството им на конституирани в изпълнителното производство трети лица с противопоставими на взискателя права на собственост върху възбранените недвижими имоти.

Освен това като страна по изпълнителното дело оспорващият е разполагал с

гарантираното право да се запознае с всички материали по него, включително и с кореспонденцията, водена между вискателя и ЧСИ. Това си право жалбоподателят може да осъществи по реда, предвиден в Гражданския процесуален кодекс, както и в специалния Закон за частните съдени изпълнители и в Наредба № 4/16.02.2006 г. за служебния архив на частните съдебни изпълнители.

По отношение на постановения отказ за достъп до информация чрез предоставяне на копия на докладите на Дирекция „Правна”, касаеща взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма] /в ликвидация/ на основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, съдът, предвид изложените вече съображения относно мотивираността на акта в тази му част, приема, че са били налице основанията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ, представляваща хипотеза трета на чл.37, ал.1 т.1 от същия закон, съдържаща основанията за отказ за достъп до обществена информация. Съгласно чл.37, ал.1, т.1 основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2.

Текстът на чл.9, ал.1 от ЗДОИ гласи, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според чл.10 официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а чл.11 определя като служебна [javascript:y1\(\)](javascript:y1()) информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Според чл.13, ал.2 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: 1.е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2.съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В оспорения акт е направено разграничение на търсената информация като са изложени мотиви защо е възприето, че същата е служебна и защо достъпът до нея може да се ограничи. Докладите на Дирекция „Правна”, касаеща взаимоотношенията на АППК, [фирма] и [фирма] /в ликвидация/ категорично имат характер на служебна информация. Същата няма самостоятелно значение, има подготвителен спрямо постановяване на акт със самостоятелно значение характер. Поради това следва да се приеме, че са били налице основанията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ за постановяване на отказ за предоставяне на исканата обществена информация.

Неоснователно е възражението в жалбата за наличие на надделяващ обществен интерес. По смисъла на §1, т.6. „надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Конкретният случай не касае интереса на обществото да защитава и отстоява свои права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Информацията, чието разкриване се иска, е информация за взаимоотношения на страните, възникнали по уреждане на финансови спорове между тях, които имат по-скоро частен характер. Целта на ЗДОИ

е да създаде модели за видими и прозрачни действия и решения на задължените субекти, от които обществото да може да си изгради собствено мнение относно действията им, свързани с обществения живот в страната, какъвто настоящият случай не е.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като при определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Водим от горното и на основание чл.159, т.4 и чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] срещу решение № 1818-И/15.02.2022 г. на изпълнителния директор на Агенция за публичните предприятия и контрол в частта му по т.1.3.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу решение № 1818-И/15.02.2022 г. на изпълнителния директор на Агенция за публичните предприятия и контрол в частта му по т.1.1. и т.1.2., с които е отказан достъп до информация, поискана със заявление с вх.№ 26-00-100/01.02.2022 г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенцията за публичните предприятия и контрол сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението в прекратителната му част, която е с характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба в седемдневен срок от съобщаването му пред тричленен състав на Върховния административен съд.

В останалата част решението е окончателно.

Съдия: